

۱۷ اسفند (۸ مارس) روز جهانی زن را گرامی داریم

۷۱ سال پیش در کنفرانس سرحدی زنان سوسیالیست کشورهای مختلف جهان در کپنهاگ به پیاس مبارزات قهرمانانه زنان یک کارخانه پیراهن دوزی در نیویورک در روز ۱۷ اسفند (۸ مارس ۱۹۰۹)، این روز را بنام روز جهانی زن نامگذاری کردند تا پیام آور روزی باشد که همه گونه ستم و استیصال طبقاتی از بین رفته و زنان و مردان دوشادوش یکدیگر بدون کوچکترین اساس برتری طلبی جای خود را در جامعه باز یابند.

رژیم سرکوبگر و وابسته محمدرضا شاهی، سالهای سال تمامی کوشش خود را بکاربرد تا از بزرگداشت این روز در ایران جلوگیری کند. رژیم شاه حتی بجای آن، روز ۱۷ دی، روز کشف حجاب اجباری در زمان رضاخان، را بعنوان روز زن اعلام نمود. رژیم می‌کوشید تا علم کردن سازمانهای فرمایشی زنان و جمع کردن عده‌ای از زنان رجال و اشراف و درباریان، همزمان باشکوه و اعدام انقلابیون زن، با جنجال و هیاهو و با برگزاری مراسم و کنفرانس‌های فرمایشی چهره عمیقاً ارتجاعی خود را در پشت پرده‌ای از عوامل فریبی و ظاهرسازی پنهان سازد؛ بدون اینکه قادر باشد کوچکترین گامی در جهت بهبود شرایط و زندگی زنان زحمتکش بردارد.

امازنان مبارز ایرانی که علیرغم تمام این تمهیدات، نقش خرابکارانه، این تبلیغات را در شخصیت خویش باز شناخته بودند، با شرکت فعال در مبارزات توده‌ای سالهای ۱۳۵۶ - ۱۳۵۷، نقش موثری در سرنگونی رژیم شاه ایفا کردند. با این تصور که با سرنگونی رژیم شاه، روابط ستم شاهی نیز از میهن مارتخت بر بسته و روابط نوین جایگزین آن گردد. اما اواهی بودن این انتظار بسیار زودتر از آنچه تصور میرفت عیان گردید.

رژیم جمهوری اسلامی از اولین روزهای غمب قدرت و در حالیکه هنوز خون شهیدان قیام بهمین بر اسفالت خیابانها باقی بود، اولین اقدام خود را در سلب حقوق دمکراتیک زنان اعلام نمود؛ در روز دوشنبه ۱۷ اسفند ۱۳۵۷ دفتر آیت‌الله خمینی اجرای قانون حمایت خانواده را متوقف کرد و چند روز بعد "امام امت" اعلام نمود که:

"زن در اسلام حق طلاق دارد، بشرطی که در وقت ازدواج شرط کند، بدینحال این اظهارات آیت‌الله مهدوی کنی رسماً اعلام کرد که:

"چون طبق مقررات اسلامی حق طلاق با مرد است و قانون حمایت خانواده به امر آیت‌الله خمینی ملغی می‌باشد، لذا طلاق از طرف زوج بلامانع است." در پی این دستور العمل چند ماه بعد از ازدواج برای زنان از ۱۸ به ۱۳ سال تقلیل یافت. اما این هنوز از نتایج سحر بود. بزودی اقدامات گسترده برای برای سلب حقوق زنان کم کم به تمام زمینه‌های اجتماعی گسترش یافت. زنان بسیاری تنها بجرم زن بودن از کار بیکار شدند، حجاب برای زنان شاغل اجباری شد، زنان از تفاوت منع شدند... بالاخره قانون اساسی ارتجاعی جمهوری اسلامی، با تمام کوششی که تدوین کنندگانش برای پوشیده نگهداشتن واقعیات مستتر در سطر سطر آن بکار برده بودند، بعنوان سند رسوایی هیئتست حاکمه برای نفی حقوق اجتماعی زنان، با رای ۹۹ در صدی "است مسلمان" به تصویب رسید. از این پس پس با قانونی شدن اقدامات صاحبان قدرت، سرکوب مبارزات زحمتکشان و از جمله زنان ابعاد جدیدی یافت، اخراج از کار، تحمیل حجاب اجباری به بیانه، "انقلاب اداری"، نفی حقوق زنان در

خانواده قانونی شد و بالاخره با تدوین قانون صدمردمی جدیدی شورای عالی قضایی تحت نام " لایحه" قاص ومقررات آن" به این تزییفات فاشیستی بعد جدیدی داده شد.

نگاهی به اقدامات رژیم جمهوری اسلامی در مورد زنان ، میتواند به آسانی نشان دهد که آنچه در این دو سال اتفاق افتاده ، در ماهیت و مضمون با آنچه که در دوران حاکمیت آریامهری انجام شده تفاوت اساسی ندارد. هر دو رژیم میکوشیدند ومی کوشند از زنان غروسکاسی بسازند که فقط در ظاهر با یکدیگر تفاوت دارند. یکی بزک کرده و آلود ، و دیگری با حجاب و پوشش اسلامی، ولی هر دو بدور از فعالیت اجتماعی و رانده شده به کنج خانه . بعلاوه رژیم جمهوری اسلامی سیسز مانند سلف آریامهری از اعلام روز ۸ مارس بعنوان روز جهانی زن ایا داشته و برای مقابله بنیا مبارزات زنان روز دیگری را بعنوان روز زن اعلام نموده است .

آیا این امر اتفاقی است؟ آیا اتفاقی است که رژیم ستمگر زن رابه عنوان موجودی درجه دوم پنداشته و تمام سعی و کوشش برای خارج کردن او از صحنه فعالیتهای اجتماعی است؟ آیا این امر خود نشان از وحشت آنان از رشد آگاهی زنان وشرکت آنها در مبارزه اجتماعی ندارد؟ آیا تا کنون زحمتکشان جهان، تا شیر مبارزات زنان در جنبشهای انقلابی را کم تجربه کرده اند؟

" بدون شرکت زنان هیچ جنبش انقلابی به پیروزی نخواهد رسید"

آری - این واقعیت را تاریخ بارها ثابت رسانده است - چه فراوانند زنان زحمتکش که بدست مزدوران سرمایه به شهادت رسیده اند و چه انبوه اند زنان کارگری که جان خود را در راه دفاع از آرمان کمونیسم فدا کرده اند .

با دفاع فعال از حقوق اجتماعی زنان ، با کوشش برای بالا رفتن آگاهی زنان زحمتکش و محروم اجتماع ، و با شرکت فعال در مبارزات آنها ، یاد زنان انقلابی تاریخ را پاس داریم . و ادا مکه دهندگان راستین را ه شان باشیم .

آزادی زنان معیار آزادی جامعه است

سازمان وحدت کمونیستی

رزمندگان ...

داده ایم باین اعلام مواضع جدید در قبالی انقلاب ایران برخورد خواهیم کرد .
 (۲) رجوع کنید به "نحی پرامون تئوری انقلاب ب" و "انقلاب دموکراتیک یا سوسیالیستی"
 (۳) قابل توضیح است که ساخت اقتصادی - اجتماعی ، یا منسجم اقتصادی - اجتماعی با شکل بندی اقتصادی - اجتماعی ... مضمون واحد و یکسانی دارند (و) عبارتند از مرحله ای ارتکامل حیات اجتماعی که یک نسوع تاریخی جامعه را که مبتنی بر وجه تولید معینی باشد ، تعیین میکند " (اسطراب ... ص ۱۲)

لا اردیبهشت
خبرنامه کارگری
سازمان وحدت کمونیستی

۱۱ اردیبهشت شماره ی ۲۱ ، خبرنامه ی کارگری سازمان وحدت کمونیستی منتشر شد . مطالب این شماره :

- آموزش سیاسی - قسمت دوم : کالا
- اعتراض کارکنان شرکت نفت و ...
- سود ویژه و عملکرد دولت نسبت به آن
- کارگران مبارز : با اتحاد خود به افشای هر چه بیشتر انجمنهای اسلامی فرمایشی بکوشیم .
- اخبار ...